

פרשת בהעלותך

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות (ח, ב)

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

'בהעלותך' למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים. לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים, חלשה אז דעתו שלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך, שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומיטיב את הנרות. (רש"י).

ולכאורה מה בעי רש"י להוסיף שאתה מדליק ומיטיב, שמיטיב הוא שפת יתר, שהרי עיקר המצוה היא ההדלקה.

ויש לפרש, דהנה פי' החתם סופר הא דביארו חז"ל (הובא ברש"י להלן) 'יעש כן אהרן להגיד שבחו שלא שינה'. והקשו בזה המפרשים דמה שבח הוא לאהרן, קדוש ה' שקיים מצות הבורא ולא שינה מצוותו. וביאר בזה, דהנה כתיב (שמות ל, ז) 'בהיטיבו את הנרות יקטירנה', דהיינו בעת שמטיבים את הנרות מקטירים ג"כ קטורת, ואולם אהרן כשהיטיב את הנרות לא היה מקטיר קטורת, כיון דאמרו חז"ל (שבת כג, ב) דמאן דזהיר בנרות הוויין ליה בניים תלמידי חכמים, ולכן היה ניחא לו טפי להיטיב את הנרות מלהקטיר קטורת, הגם שקטורת מעשרת, משום דטוב לי תורת פיך אלפי זהב וכסף.

ואמנם, היה אפשר לא לקיים את שניהם, פעם הטבה ופעם הקטרה. ולכל הפחות פעם אחת היה יכול להקטיר ולהניח לאחר להטיב, לזה השמיעה לנו התורה שבחו של אהרן שלא שינה אף פעם מלהעלות את הנרות ולהקטיר קטורת תחתיה. משום דכ"כ רצה שבניו יהיו תלמידי חכמים, עד שאפי' פעם אחת לא ויתר על ההטבה המסוגלת לבנים תלמידי חכמים.

לפי"ז א"ש מה שהוסיף רש"י שאתה מדליק ומיטיב את הנרות, שלא הניח מלהטיב אפילו פעם אחת, ובזה הראה גודל חשקו שאפי' במה שאינו מצוה דוקא שהוא יעשה והיה יכול להקטיר בזמן זה קטורת המעשרת. דכ"ז מחמת אהבתו לה', וויתר על העשירות כדי שיהיו בניו ת"ח שזהו כבוד ה', וסמך על ברכת ה' שהיא תעשיר, והרבה שלוחים למקום לפרנסו להמציא טרף ליראיו.

מקור: דעת סופר